

عابران معصوم

فاطمه کاظم بابایی^۱، امید تی تی دژ^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی عمران برنامه ریزی حمل و نقل دانشگاه شمال آمل، ایران

۲- استادیار گروه مهندسی عمران- حمل و نقل دانشگاه شمال آمل، ایران

:

Fatemeh.kazembabaei@gmail.com

خلاصه

عابران پیاده کودک و نوجوان به ویژه در دوره اول تحصیلی را عملاً میتوان در زمره عابران پیاده بدون تقصیر آورد، صغر سن و معصومیت آنها همواره این تحلیل را پیش رو می آورد که برای این دوره سنی عامل تصادف آنها کیست و اگر هم مقصری وجود دارد آنها نیستند بلکه فرهنگ ترافیکی ناصحیح، عدم وجود شرایط مناسب ایمنی و رفتار والدین و... میتواند باشد. با توجه به بررسی های انجام شده در پژوهشهای چندسال اخیر در ایران و جهان با مبنا قرار دادن برخی از کنفرانسها و ژورنالهای معتبر علمی، این تحقیق نشان می دهد که توجه کمتری به این موضوع مهم در ایران شده است و یا اکثراً به مقوله خاصی همانند آموزش کودکان پرداخته اند تا به موارد دیگری که عوامل تصادف هستند، عواملی که کودک و نوجوان را نمی توان در آن دخیل دانست. در این پژوهش ضمن نشان دادن اهمیت موضوع و کمبود کار پژوهشی در این زمینه در ایران و بویژه عدم در دسترس بودن آسان آمار تصادفات عابران پیاده کودک، سعی شده تا ضمن انجام مقاله مروری، پیشنهادهایی جهت تقویت فعالیتهای پژوهشی در این زمینه و کاهش تلفات داده شود.

کلمات کلیدی: عابر پیاده، دانش آموزان، تصمیم والدین، پیاده روی.

۱. مقدمه

همواره باید بتوان با ارائه راهکارها، پیشنهاد مقررات مناسب، آموزشهای صحیح و فرهنگ سازی ترافیکی مناسب برای کودکان به الگوی مناسب رفتاری رسید و والدین را بر اتخاذ تصمیم صحیح در رابطه با نحوه سفر فرزندانشان یاری کرد. کودکان قشر کثیری از جامعه را به خود اختصاص می دهند. روش سفرهایشان از اهمیت ویژه ای برخوردار است شناخت و پیش بینی دقیق تر سفرهای این قشر موجب می شود که بتوان تصمیمات درست و برنامه ریزی های دقیقی را طراحی کرد. تصمیمات افراد تحت تاثیر عوامل مختلفی می باشد، عواملی چون ایمنی، امنیت، روشنایی، مسافت، آب و هوا، ویژگیهای فرهنگی که در انتخاب نهایی افراد جهت پیاده روی تاثیر بسزایی دارد. از این رو نیاز به انجام پژوهش جهت شناخت عوامل موثر در انتخاب نحو سفر پیاده و ترغیب به استفاده از الگوی صحیح پیاده روی وجود دارد، تا علاوه بر تاثیرات مثبتی که برخورد فرد از لحاظ سلامتی و... دارد، به کل جامعه نیز با کاهش حجم ترافیک و کاهش آلودگی هوا و کاهش اثرات مخرب زیست محیطی تاثیرات مثبت خود را نشان دهد. پیش از این بیشتر در ایران به سفر بزرگسالان توجه شده و در مطالعات داخلی به اثر رفتار کودکان در مطالعات ترافیکی خیلی کم پرداخته شده است و چند پژوهش انجام شده نیز به مرحله عملی و کاربردی نرسیده در حالی که سفر این قشر، سفرهای دیگر اعضای خانواده را بسیار تحت تاثیر خود قرار می دهد. در این مقاله ضمن بررسی بخشی از مطالعات گذشته در این زمینه در ایران و جهان، راهکارهایی جهت بهبود شرایط ترافیکی و شناخت جایگاه کودکان ارایه شده است تا کمک زیادی به سیاستگذاری های حمل و نقلی و برنامه ریزی های جامع کند.